

Rejsebrev fra

Af Peter Kyhl Olesen | Fotos: Allan Vie Hansen

Det er nok forkert at menneskeliggøre et vildt dyr og kalde den for en star. Og så måske alligevel ikke. Dublin Zoo's mest sete og berømte resident, gennem havens nu 169-årige historie, var løven Slats, der blev født i 1919. Han var den første hanløve, der brølede lige før starten på MGM's sort-hvide film på tv i perioden 1924-1928.

Dansk forbindelse

Det var nu ikke Slats, der var grunden til mit besøg i den 24 hektar store zoologiske have en lun sommerdag i juni 2010. Han er forlængst vandret til den evige jagtmark. Jeg ville istedet – på selvbestaldede vegne af en aldrende patriark i København Zoo – se, hvordan hans børnebørn og oldebørn havde det. Det er den 51-årige hanelefant, Chieng Mai der, i kraft af det europæiske avlsprogram for truede dyrearter (EEP), har to voksne børnebørn af hunkøn og tre oldebørn - to hunner og en han - som lever i Dublin. De to yngste oldebørn, der blev født i henholdsvis 2007 og 2008, er også de første elefantunger, der er blevet født i Irland. Det skyldes klart, at Dublin Zoo, som et led i at optimere mulighederne for elefantavl, åbnede The Kaziranga Forest Trail i 2007. Anlægget er stort, og består af bl.a. tæt beplantning, to bassiner til elefanterne og to foderområder, hvor der er udkigsposter for tilskuere. I forhold til det tidsmæssigt tilsvarende elefant anlæg i København Zoo, er den helt store forskel, at i Dublin er det ikke altid nemt at få øje på elefanterne, fordi de er omgivet af enormt meget buskads. Det gør dog kun oplevelsen mere naturtro. Det var tydeligt at se, at alle elefanter trives gevaldigt og godt.

Ældgammelt og nymodens

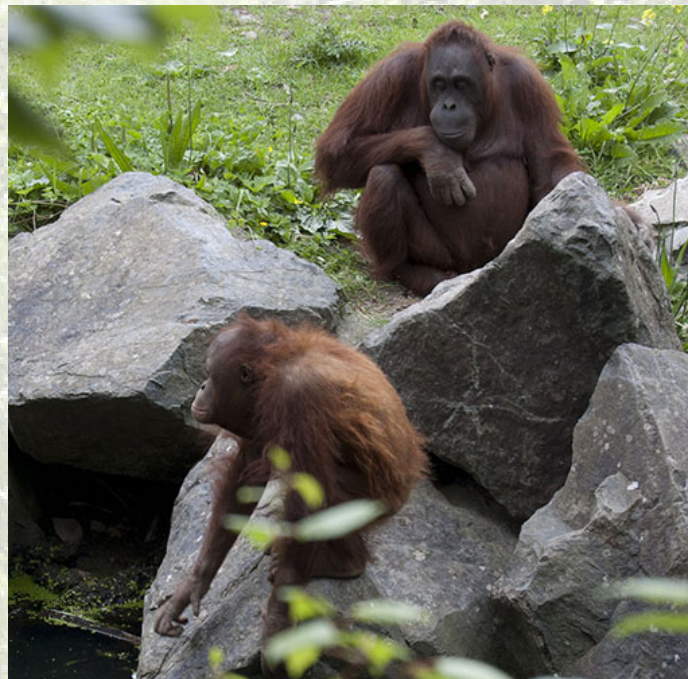
Dublin Zoo er beliggende tæt på centrum og midt inde i den enorme Phoenix Park, der spreder sig over 60 hektar. Haven er den næstældste Zoo i Europa, og den tredjeældste Zoo i verden og derfor historisk. Men det ses bestemt ikke på de mange dyreanlæg. Dublin Zoo er i dag anerkendt for at være en af de mest moderne zoologiske haver i Europa, og den spiller samtidig en vigtig rolle i de fælles avlsprogrammer. Foruden de nævnte elefantunger, fødtes en næsehornsunge i 2008

D U B L I N

og to tigerunger sidste år. Sammen med The Kaziranga Forest Trail har haven tre større temaområder, der virkelig er seværdige. I det arktiske område findes tigre, ulve, søløver og pingviner. I den afrikanske afdeling ses bl.a. næsehorn, zebraer, giraffer, flodheste og løver. I primaternes verden møder du bl.a. gorillaer og orangutaner.

På dyrenes egne præmisser

Nu skriver jeg, at "du møder det og det dyr", som den største selvfølgelighed i verden. Men det er faktisk ikke rigtigt. For en af de store forskelle fra andre europæiske zoologiske haver, jeg har besøgt er, at du som tilskuer i Dublin Zoo oplever, at alle anlæggene i høj grad er indrettet, så de i langt højere grad tilgodeser dyrenes naturlige behov med elementer som klipper og vildtvoksende vegetation, end de nødvendigvis tilfredsstiller zoogæsternes behov. Det er rigtig, rigtig rart og giver et stort plus i min bog. Men det kræver noget tålmodighed at finde frem til eksempelvis orangutangen eller tigreren, fordi de – viser det sig – har gemt sig i den del af deres udeanlæg, som du ikke kan se. Samtidig med at anlæggene er meget rummelige, ligger de heller ikke klods op og ned af hinanden. Haven er så stor, at der flere steder faktisk er langt mellem anlæggene, så det er en rigtig god ide at have travesko med og afsætte flere timer til besøget. Foruden de mange forskellige arter af vilde dyr og fugle, der lever i Dublin Zoo, findes der en masse store områder med træer, buske og søer overalt i haven, som ikke har nogen funktion i forhold til dyrene, men som bare er der.

På <http://www.dublinozoo.ie> er der bl.a. filmklip med elefant pedicure og webcam fra pingvin- anlægget. Du kan også adoptere et af havens dyr.